

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 258
Din 26.04.2017

Nr. dosar: 731/2016

Nr. petiție: 6665/07.11.2016

Petent:

Reclamat: Curtea de Conturi a României

Obiect: petentului i s-a refuzat eliberarea unei adeverințe de către partea reclamată

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1.

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamaților

1.2.1. Curtea de Conturi a României,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiție, acesta reclamă faptul că i s-a refuzat eliberarea unei adeverințe tip de pensie, datorită modului greșit de interpretare și aplicare a legii. Petentul arată că majoritatea colegilor săi a primit acest tip de adeverință, necesară stabilirii pensiei de serviciu.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Astfel, prin adresa nr. 6665/15.11.2016 a fost citată petentul, iar prin adresa nr. 6876/15.11.2016 a fost citată partea reclamată pentru termenul de 06.12.2016. De asemenea, s-a adus la cunoștință părților excepția de necompetență a Consiliului, invocată din oficiu, competența în speță revenind instanței de judecată.

3.3. Datorită neîndeplinirii procedurii de citare cu petentul s-a procedat la o nouă citare a părților pentru data de 17.01.2017.

3.4. La termen s-a prezentat petentul.

3.5. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4. Susținerile petentului

4.1.1 Petentul este în prezent pensionar din sistemul public de pensii. În trecut a lucrat și la Curtea de Conturi a României, controlor financiar, acesta nefiind ultimul său loc de muncă.

4.1.2. Prin petiție, acesta reclamă faptul că i s-a refuzat eliberarea unei adeverințe tip de pensie, datorită modului greșit de interpretare și aplicare a legii. Directorul de resurse umane a manifestat o atitudine de descurajare și discriminare a petentului precum și interpretarea abuzivă a normelor legale. Refuzul acestuia de eliberare a adeverinței tip solicitate a avut la bază faptul că ultimul loc de muncă al petentului nu a fost la Curtea de Conturi a României, a faptului că petentul s-a pensionat înainte de intrarea în vigoare a legii iar normele de aplicare a Legii nr. 7/2016 nu se referă și la persoanele care au lucrat cel puțin patru ani și a faptului că petentul nu se află în situația celor care au avut inițial pensie de serviciu iar apoi, în anul 2009, au revenit la pensia din sistemul public.

4.1.3. Petentul subliniază că motivele invocate reprezintă o interpretare eronată a legii, atât a Legii nr. 7/2016 cât și a Normelor de aplicare ale acesteia, textele de lege neprevăzând nici un fel de limitări, dintre cele enumerate anterior.

4.1.4. Petentul arată că majoritatea colegilor săi a primit acest tip de adeverință, necesară stabilirii pensiei de serviciu.

4.1.5. În concluzie, petentul apreciază faptul că refuzul fostului angajator reprezintă discriminare și interpretare greșită a legii

Punctul de vedere formulat de către partea reclamată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentei, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.3. Având în vedere obiectul petiției formulate, anume modul de interpretare și de aplicare a prevederilor Legii nr. 7/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, precum și a modului de aplicare sau de interpretare a dispozițiilor menționate , „...*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.; Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției,.....*”.

5.4. În urma analizării conținutului memoriului s-a putut constata că petentul face referire la prevederile Legii nr. 7/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, cu modificările și completările ulterioare, respectiv modalitatea de aplicare a acesteia. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul urmează a admite excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

5.5. Colegiul Director al C.N.C.D. nu analizează modul de stabilire *sui generis* a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane în mod diferit față de alte persoane ori categorii, precum și modul de reglementare de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.6. În acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea

Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ (C.N.C.D.) de a interfera în competențele legislativului, dar și în competențele Curții Constituționale (Curtea Constituțională prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000), cu privire la eventualele dispoziții discriminatorii cuprinse în Legea nr. 263/2010 privind regimul unitar de pensii publice, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut prin jurisprudența sa faptul că *Dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe O.G. nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României. I.C.C.J. (Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 828 din 16 februarie 2008).*

5.7. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.8. Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu, reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată

5.9. Având în vedere cele mai sus arătate, precum și ordinea analizărilor excepțiilor, Colegiul apreciază faptul că admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului face de prisos analizarea excepției tardivității, excepție invocată de către partea reclamată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, invocată din oficiu de către Consiliu, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării: 17.05.2015

Motivat/redactat: TB/RB

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.